

เทคนิคการเดินระบบบำบัดน้ำเสีย

แหล่งกำเนิดมลพิษที่ระบายน้ำทิ้งไม่เป็นไปตามมาตรฐาน

มากที่สุด 3 อันดับแรก

1 โรงแรม
จำนวน 34 แห่ง (38.64 %)

2 อาคารชุด
22 แห่ง (25 %)

3 โรงพยาบาล
18 แห่ง (20.45 %)

มาตรฐานน้ำทิ้งจากอาคารบางประเภทบางขนาด

ประเภทอาคาร*	ขนาดของอาคารที่กำหนดมาตรฐานการระบายน้ำทิ้ง				
	ก	ข	ค	ง	จ
1. อาคารชุด	ตั้งแต่ 500 ห้องนอน	ตั้งแต่ 100 แต่ไม่ถึง 500 ห้องนอน	ไม่ถึง 100 ห้องนอน	-	-
2. โรงแรม	ตั้งแต่ 200 ห้อง	ตั้งแต่ 60 แต่ไม่ถึง 200 ห้อง	ไม่ถึง 60 ห้อง	-	-
3. หอพัก	-	ตั้งแต่ 250 ห้อง	ตั้งแต่ 50 แต่ไม่ถึง 250 ห้อง	-	-
4. สถานบริการ	-	ตั้งแต่ 5,000 ตร.ม.	ตั้งแต่ 1,000 แต่ไม่ถึง 5,000 ตร.ม.	-	-
5. โรงพยาบาล หรือ สถานพยาบาล	ตั้งแต่ 30 เตียง	ตั้งแต่ 10 แต่ไม่ถึง 30 เตียง	-	-	-
6. สถานศึกษาของ ทางราชการหรือเอกชน	ตั้งแต่ 25,000 ตร.ม.	ตั้งแต่ 5,000 แต่ไม่ถึง 25,000 ตร.ม.	-	-	-
7. อาคารที่ทำการของทาง ราชการ รัฐวิสาหกิจ องค์การ ระหว่างประเทศหรือเอกชน	ตั้งแต่ 55,000 ตร.ม.	ตั้งแต่ 10,000 แต่ไม่ถึง 55,000 ตร.ม.	ตั้งแต่ 5,000 แต่ไม่ถึง 10,000 ตร.ม.	-	-
8. อาคารของศูนย์การค้า หรือ ห้างสรรพสินค้า	ตั้งแต่ 25,000 ตร.ม.	ตั้งแต่ 5,000 แต่ไม่ถึง 25,000 ตร.ม.	-	-	-
9. ตลาด	ตั้งแต่ 2,500 ตร.ม.	ตั้งแต่ 1,500 แต่ไม่ถึง 2,500 ตร.ม.	ตั้งแต่ 1,000 แต่ไม่ถึง 1,500 ตร.ม.	ตั้งแต่ 500 แต่ไม่ถึง 1,000 ตร.ม.	-
10. กภัตตาคารและร้านอาหาร	ตั้งแต่ 2,500 ตร.ม.	ตั้งแต่ 500 แต่ไม่ถึง 2,500 ตร.ม.	ตั้งแต่ 250 แต่ไม่ถึง 500 ตร.ม.	ตั้งแต่ 100 แต่ไม่ถึง 250 ตร.ม.	ไม่ถึง 100 ตร.ม.

มาตรฐานน้ำทิ้งจากอาคารบางประเภทบางขนาด

ดัชนีคุณภาพ	หน่วย	ประเภทอาคาร				
		ก	ข	ค	ง	จ
1.ค่าความเป็นกรด-ด่าง (pH)	-	5-9	5-9	5-9	5-9	5-9
2.บีโอดี (BOD)	มก./ล.	20	30	40	50	200
3.ปริมาณของแข็ง (Solids)						
3.1ปริมาณสารแขวนลอย (Suspended Solid)	มก./ล.	30	40	50	50	60
3.2ปริมาณตะกอนหนัก (Settleable Solids)	มล./ล.	0.5	0.5	0.5	0.5	-
3.3ปริมาณสารละลายทั้งหมด* (Total Dissolved Solids)	มก./ล.	500	500	500	500	-
4.ซัลไฟด์ (Sulfide)	มก./ล.	1.0	1.0	3.0	4.0	-
5.ไนโตรเจนในรูปที่เคเอ็น (TKN)	มก./ล.	35	35	40	40	-
6.น้ำมันและไขมัน (Fat, oil & Grease)	มก./ล.	20	20	20	20	100

*ปริมาณสารละลายทั้งหมด (Total Dissolved Solids) เป็นค่าที่เพิ่มจากปริมาณสารละลายในน้ำใช้ปกติ

การระบายน้ำทิ้งไม่เป็นไปตามมาตรฐาน

ที่	ลักษณะ การประกอบกิจการ	พารามิเตอร์ที่ไม่ผ่านมาตรฐาน (แห่ง)						
		pH	BOD	SS	Sulfide	TDS	O&G	TKN
1	โรงแรม	0	29	21	1	1	1	9
2	อาคารชุด	0	19	11	6	0	2	13
3	โรงพยาบาล	0	8	7	3	5	0	12
4	ห้างสรรพสินค้า	0	13	10	4	0	4	8
5	ตลาด	0	0	0	0	0	0	0
6	หอพัก	0	0	0	0	0	0	0
7	ร้านอาหาร	0	1	1	1	0	1	0
รวม		0	70	50	15	6	8	42

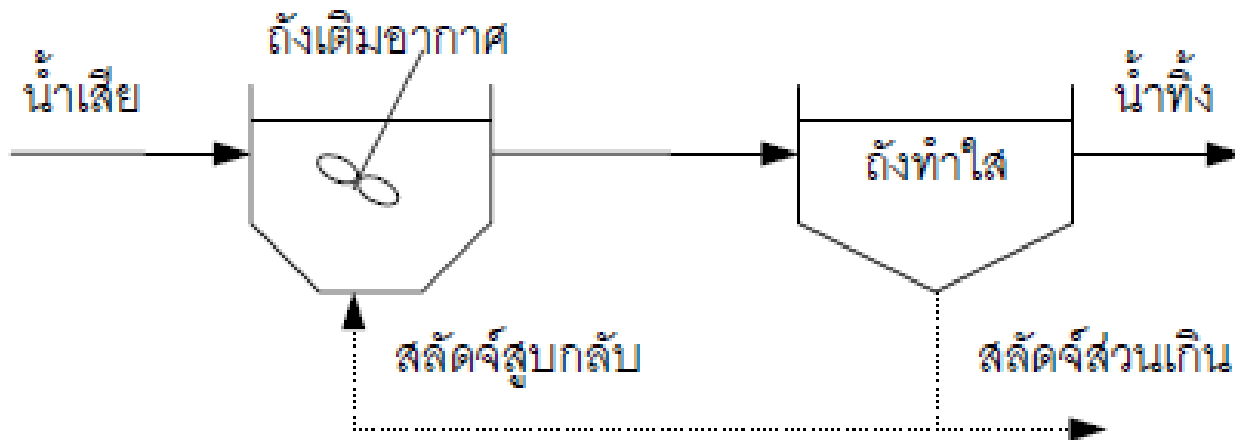
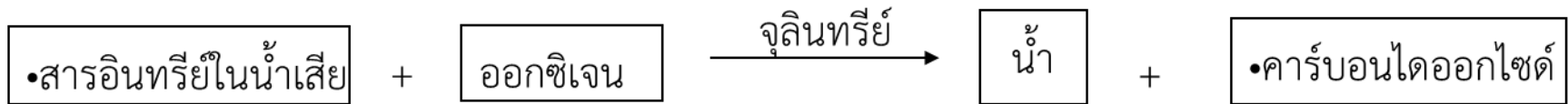
ปัญหาหลัก คือ **BOD, SS, TKN** และ **ซัลไฟด์**

ระบบบำบัดน้ำเสีย มากกว่า 90% เป็นระบบบำบัดน้ำเสียแบบ **แอกติเวเต็ดสลัดจ์ (เอเอส)**

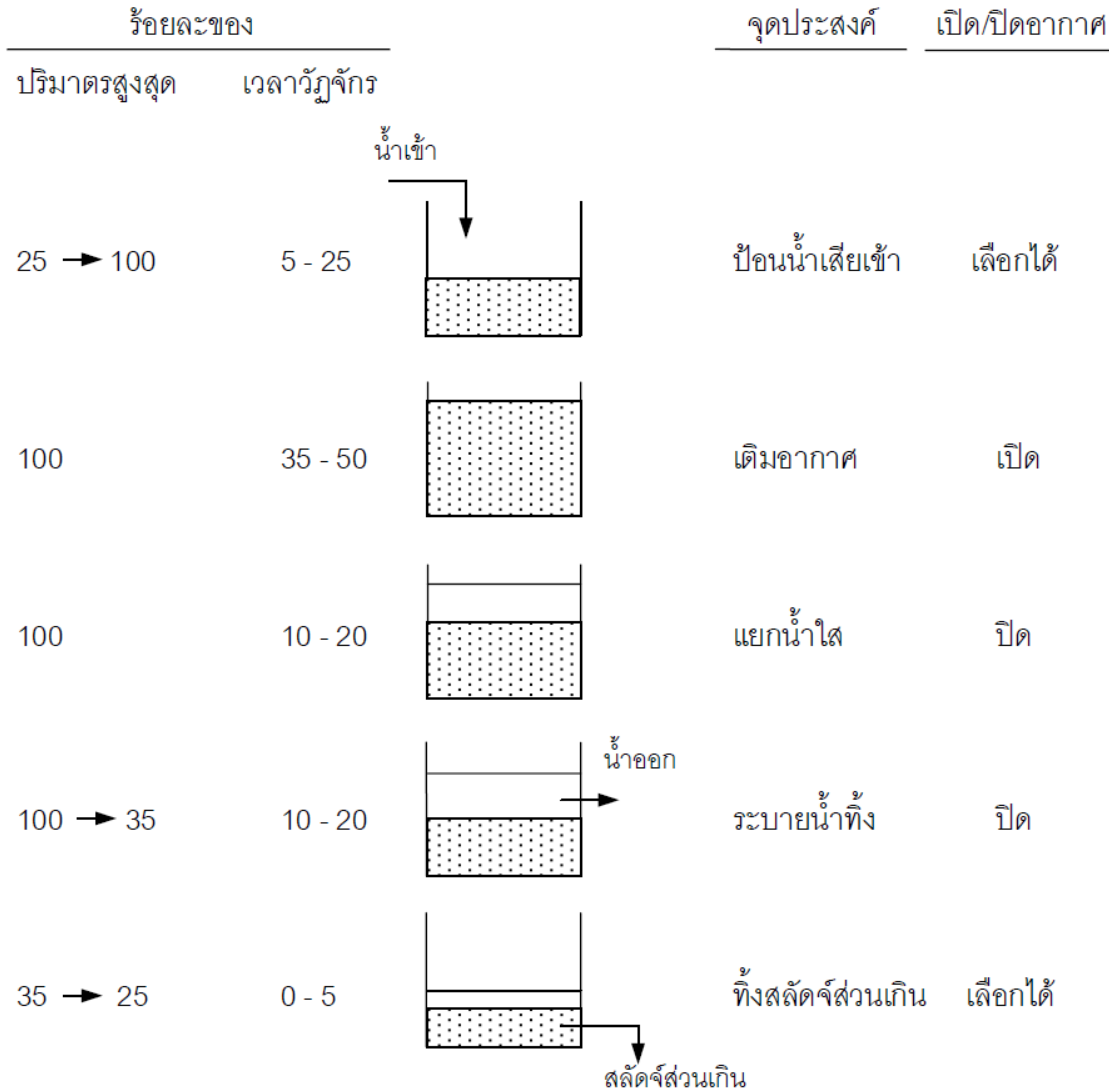
ระบบบำบัดน้ำเสียแบบแอกติเวเต็ดสลัดจ์ (AS)

กระบวนการบำบัดน้ำเสียทางชีวภาพ อาศัยการทำงานของจุลินทรีย์ในการย่อยสลายสารอินทรีย์ และเปลี่ยนแปลงสารอินทรีย์ให้อยู่ในรูปของพลังงานเพื่อใช้ในการสร้างเซลล์

แบบใช้ออกซิเจน (Aerobic treatment process)

ระบบบำบัดน้ำเสียแบบแอกติเวเต็ดสลัดจ์ (AS)

ซึ่งเป็นระบบบำบัดน้ำเสียแบบ
เอเอส ที่มีการเติมอากาศ
เพาะเลี้ยงจุลินทรีย์ และการ
ตกตะกอนจุลินทรีย์เกิดขึ้น **ใน**
ถังเดียวกัน โดยลักษณะการ
ทำงานแบบสลับช่วงเวลาเติม
อากาศ
ระบบนี้จะปล่อยน้ำทิ้งออกจาก
ระบบเป็นบางช่วงเวลา คือ
หลังจากจุลินทรีย์ตกตะกอน
แยกออกจากน้ำได้แล้วเท่านั้น

การเติมอากาศ

- มีจุดประสงค์ 2 ประการ คือ ให้จุลินทรีย์นำอากาศไปใช้ในการย่อยสลายสารอินทรีย์ และให้เกิดการกวนผสมของน้ำและจุลินทรีย์ให้ทั่วถึง
- ผู้ควบคุมต้องเติม O_2 ให้ \geq ปริมาณ O_2 ที่จุลินทรีย์ต้องการ เพื่อรักษา ค่า DO ของน้ำให้เหมาะสมในการเจริญเติบโตของจุลินทรีย์
- หากเติมอากาศมากเกินไป นอกจากทำให้สิ้นเปลืองพลังงาน อาจจะทำลายเม็ดตะกอน (Floc) ให้แตกออก ทำให้การตกตะกอนไม่ดีและน้ำทิ้งมีของแข็งแขวนลอย (SS) สูงขึ้น
- ในทางปฏิบัติ ควรมีการตรวจวัดค่า DO ภายในถังเติมอากาศทุกวัน โดยค่าที่เหมาะสม $\approx 2-3$ มก./ล ซึ่งเพียงพอต่อความต้องการของจุลินทรีย์

การตกตะกอน (ถังตกตะกอน)

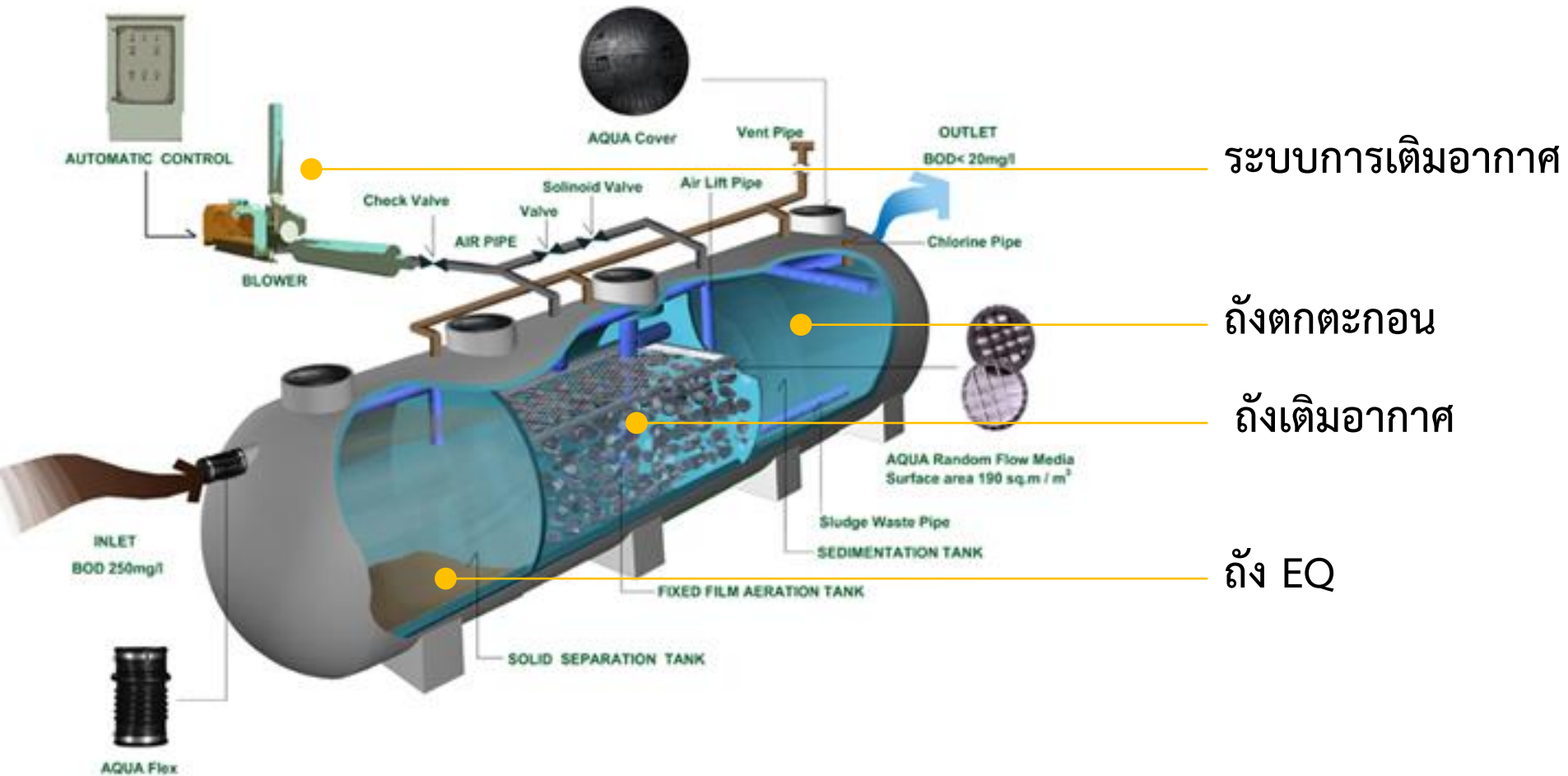
มีหน้าที่การทำงาน 2 อย่าง คือ

- แยกตะกอนที่เป็นของแข็งออกจากส่วนที่เป็นน้ำ
- รวบรวมตะกอนให้มีความหนาแน่นสูงและส่งกลับไปยังถังเติมอากาศและทิ้งตะกอนส่วนเกิน

การหมุนเวียนตะกอนเป็นส่วนที่สำคัญที่สุดส่วนหนึ่งของกระบวนการบำบัดน้ำเสียแบบ AS

- ❖ หากควบคุมระบบเหมาะสมแล้ว ตะกอนจะตกได้ดีภายในถังตกตะกอน
- ❖ ตะกอนดังกล่าวเกือบทั้งหมดจะถูกสูบกลับเข้าสู่ถังเติมอากาศอีกครั้งเพื่อรักษาความเข้มข้นตะกอนภายในถังเติมอากาศให้เหมาะสมเพื่อให้สามารถกำจัดสารอินทรีย์ในน้ำเสียได้ภายในเวลาที่กำหนดไว้

ระบบ AS แบบถังสำเร็จรูป

การคำนวณที่เกี่ยวข้องกับระบบเอเอส

ตัวอย่าง จากการตรวจสอบระบบบำบัดน้ำเสียแห่งหนึ่ง

พบข้อมูลดังนี้

ปริมาณน้ำเสีย	150	ลบ.ม./วัน
ค่าบีโอดีเข้า	200	มก./ล.
ค่า TKN	40	มก./ล.

การคำนวณที่เกี่ยวข้องกับระบบเอเอส

1. การตรวจสอบถังเติมอากาศ

1.1 ตรวจสอบ อัตราส่วน F/M

$$\frac{F}{M} = \frac{Q \times (S_0 - S)}{V \times MLSS} = \frac{\text{อัตราการไหล} \times (\text{ค่าบีโอดีขาเข้า} - \text{ค่าบีโอดีขาออก})}{\text{ปริมาตรถังเติมอากาศ} \times \text{ปริมาณมวลตะกอนจุลชีพ}} \quad (\text{day}^{-1})$$

สิ่งที่ต้องทราบ

1. ปริมาตรถังเติมอากาศ (ตรวจสอบจากระบบในปัจจุบัน)

2. ความเข้มข้นมวลตะกอนจุลินทรีย์ (MLSS) ในถังเติมอากาศ

(ปกติควบคุมให้ได้ประมาณ 1,500 -3000 mg/l)

3. ค่ากำหนดของค่าบีโอดีในน้ำทิ้ง (อาคารประเภท ก ไม่เกิน 20 mg/l)

การคำนวณที่เกี่ยวข้องกับระบบเอเอส

1. การตรวจสอบถังเติมอากาศ

1.1 ตรวจสอบ อัตราส่วน F/M (ต่อ)

$$F/M = \frac{150 \text{ m}^3/\text{d} \times (200 - 20)\text{mg/l}}{20 \text{ m}^3 \times 1500 \text{ mg/l}} = 0.1 \text{ d}^{-1}$$

อยู่ในเกณฑ์ที่เหมาะสม

เกณฑ์การออกแบบปกติกำหนดให้อยู่ระหว่าง $0.1-0.3 \text{ d}^{-1}$

การคำนวณที่เกี่ยวข้องกับระบบเอเอส

1. การตรวจสอบถังเติมอากาศ

1.2 ตรวจสอบปริมาณออกซิเจนที่ต้องการ (Oxygen Requirement)

สิ่งที่ต้องทราบ

1. ภาระสารอินทรีย์ (BOD Loading)

$$\text{ภาระสารอินทรีย์} = \frac{150 \text{ m}^3/\text{d} \times (200-20) \text{ mg/l}}{1,000} = 27 \text{ kgBOD/d.}$$

ปริมาณออกซิเจนที่ต้องการประมาณ 1.5-2.5 เท่าของภาระสารอินทรีย์

$$\text{ปริมาณออกซิเจนที่ต้องการ} = 2.5 \times 27 \text{ kgBOD/d} = 67.5 \text{ กก. ออกซิเจน/วัน}$$

การคำนวณที่เกี่ยวข้องกับระบบเอเอส

1. การตรวจสอบถังเติมอากาศ

1.2 ตรวจสอบปริมาณออกซิเจนที่ต้องการ (ต่อ)

1. กรณีที่เครื่องเติมอากาศประเภท Submersible Aerator สามารถนำค่า $67.5 \text{ kg O}_2/\text{day}$

นำไปเปรียบเทียบกับปริมาณออกซิเจนที่เครื่องเติมอากาศปัจจุบันจ่ายให้กับระบบ โดยพิจารณาจาก Catalog ของเครื่องเติมอากาศ

2. กรณีที่เครื่องเติมอากาศประเภท Air Blower ต้องแปลงค่า $67.5 \text{ kg O}_2/\text{day}$ ให้เป็นอัตราการไหลอากาศก่อนนำไปเปรียบเทียบกับปริมาณออกซิเจนที่เครื่องเติมอากาศปัจจุบันจ่ายให้กับระบบโดยพิจารณาจาก Catalog ของเครื่องเติมอากาศต่อไป

การคำนวณที่เกี่ยวข้องกับระบบเอเอส

1. การตรวจสอบถังเติมอากาศ

1.2 ตรวจสอบปริมาณออกซิเจนที่ต้องการ (ต่อ)

อากาศมีความหนาแน่น 1.2 kg/m³

ในอากาศมีปริมาณออกซิเจน 23 % โดยน้ำหนัก

$$\text{อัตราการไหลของอากาศ} = \frac{\text{ความต้องการออกซิเจน}}{1.2 \times 0.23} = \frac{(67.5 \text{ kgO}_2/\text{d})}{1.2 \times 0.23} = 244 \text{ m}^3\text{Air /day}$$

หากหัวกระจายอากาศมีประสิทธิภาพการให้อากาศ 10 %

$$\text{ปริมาณอากาศที่ต้องการ} = \frac{244 \text{ m}^3\text{Air /day}}{(10/100)} = 2,440 \text{ m}^3/\text{day} = 101 \text{ m}^3/\text{hr}$$

การคำนวณที่เกี่ยวข้องกับระบบเอเอส

2. การตรวจสอบถังตกตะกอน

2.1 อัตราภาระผิว (Surface loading rate)

สิ่งที่ต้องทราบ

1. พื้นที่ผิวถังตกตะกอน (4x4 ตร.ม.)

2. เกณฑ์การออกแบบถังตกตะกอน

อัตราภาระผิว (Surface Loading) = 12-24 $\text{m}^3/(\text{m}^2/\text{d})$

$$\text{อัตราภาระผิว} = \frac{\text{อัตราการไหล (m}^3/\text{d)}}{\text{พื้นที่ผิวถังตกตะกอน (m}^2\text{)}}$$

$$\text{อัตราภาระผิว} = \frac{150 \text{ (m}^3/\text{d)}}{16 \text{ (m}^2\text{)}} = 9.3 \text{ m}^3/(\text{m}^2.\text{d})$$

อยู่ในเกณฑ์การ
ออกแบบ

การคำนวณที่เกี่ยวข้องกับระบบเอเอส

2. การตรวจสอบถังตกตะกอน

2.2 อัตราภาระของแข็ง (Solid loading rate)

สิ่งที่ต้องทราบ

1. พื้นที่ผิวถังตกตะกอน (ต.ย. 4 x 4 ตร.ม.)
2. เกณฑ์การออกแบบถังตกตะกอน

$$\text{ภาระของแข็ง} = \frac{\text{อัตราการไหล} \times \text{MLSS (kgSS/day)}}{1000}$$

$$\text{อัตราภาระของแข็ง (Solids Loading)} = 4-6 \quad \text{kg SS}/(\text{m}^2/\text{hr})$$

$$\text{อัตราภาระของแข็ง} = \frac{\text{ภาระของแข็ง (Kg Solid/d)}}{\text{พื้นที่ผิวถังตกตะกอน (m}^2\text{)}}$$

$$\text{อัตราภาระผิว} = \frac{150 \text{ (m}^3/\text{d)} \times 2,000 \text{ mg/l}}{16 \text{ (m}^2\text{)} \times 1,000 \times 24} = 0.78 \text{ kg SS / (m}^2 \cdot \text{hr)}$$

อยู่ในเกณฑ์การ
ออกแบบ

การคำนวณที่เกี่ยวข้องกับระบบเอเอส

2. การตรวจสอบถังตกตะกอน

2.3 ระยะเวลาที่กัก (Detention Time)

สิ่งที่ต้องทราบ

- ปริมาตรถังตกตะกอน ($4 \times 4 \text{ m}^2$) x น้ำลึก 3.0 m. ปริมาตร = 48 m^3

$$\text{ระยะเวลาที่กัก} = \frac{\text{ปริมาตรถังตกตะกอน (m}^3\text{)}}{\text{อัตราการไหล (m}^3\text{/d)}}$$

$$\text{ระยะเวลาที่กัก} = \frac{48 \text{ (m}^3\text{)}}{150 \text{ (m}^3\text{/d)}} = 0.32 \text{ d} = 7.6 \text{ hr.}$$

เกณฑ์การออกแบบระยะเวลาที่กักประมาณ 3-5 ชม.

การคำนวณที่เกี่ยวข้องกับระบบเอเอส

3. การพิจารณาปริมาณการสูบตะกอนย้อนกลับ

สิ่งที่ต้องทราบ

1. ความเข้มข้นมวลตะกอนจุลินทรีย์ในถังเติมอากาศ (MLSS) (ประมาณ 1,500 – 3,000 mg/l)
2. ความเข้มข้นมวลตะกอนจุลินทรีย์ใต้ถังตกตะกอน (MLSSu) (ประมาณ 7,500 – 10,000 mg/l)

$$\text{อัตราการสูบตะกอนย้อนกลับ (Sludge Return) } = \frac{\text{MLSS} \times 100}{\text{MLSS}_U - \text{MLSS}} (\%)$$

$$\text{อัตราการสูบตะกอนย้อนกลับ (Sludge Return) } = \frac{2,000 \times 100}{8,000 - 2,000} = 33 \%$$

ความหมาย เมื่ออัตราน้ำเสียเข้าระบบ $150 \text{ m}^3/\text{d}$

ต้องสูบปริมาณตะกอนย้อนกลับที่ $150 \times 0.33 = 49.5 \text{ m}^3/\text{d}$

การคำนวณที่เกี่ยวข้องกับระบบเอเอส

3. การพิจารณาปริมาณการสูบตะกอนทิ้ง

สิ่งที่ต้องทราบ

1. ปริมาตรถังเติมอากาศ
2. อายุตะกอน (ปกติกำหนดที่ 10-30 วัน)
3. ความเข้มข้นมวลตะกอนจุลินทรีย์ในถังเติมอากาศ (MLSS) (ประมาณ 1,500 – 3,000 mg/l)
4. ความเข้มข้นมวลตะกอนจุลินทรีย์ใต้ถังตกตะกอน (MLSS_u) (ประมาณ 7,500 – 10,000 mg/l)

$$\text{อายุตะกอน (Sludge Age)} = \frac{\text{มวลตะกอนจุลินทรีย์ทั้งหมดในระบบ}}{\text{มวลตะกอนที่ออกจากระบบต่อวัน}} = \frac{V \times \text{MLSS}}{\text{MLSS}_u \times Q_w}$$

$$Q_w = \frac{20 \text{ m}^3 \times 2,000 \text{ mg/l}}{8,000 \text{ mg/l} \times 15 \text{ d}} = 0.33 \text{ m}^3/\text{d}$$

ความหมาย ต้องสูบตะกอนทิ้งจากถังตกตะกอน ปริมาณ 0.33 m³/d

อุปกรณ์สำหรับการตรวจสอบระบบ

DO meter

Imhoff cone

การตรวจสอบระบบเอเอส

SV30 เป็นค่าปริมาณของสลัดจ์ที่อ่านได้จากการนำน้ำจากบ่อเติมอากาศมาตกตะกอน
ใน Imhoff Cone ขนาด 1,000 มล. (1 ลิตร) เป็นระยะเวลา 30 นาที

เริ่มการตกตะกอน

หลังจากผ่านไป 30 นาที

ลักษณะการตกตะกอนของสลัดจ์

ระยะเวลาตกตะกอน 30 นาที	สิ่งที่เห็น	ผลสรุป	การแก้ไข
1)	 <p>สลัดจ์สีน้ำตาลอ่อน ตกตะกอนช้า น้ำขุ่น เกิดฟองสีขาวในถังปฏิกรณ์</p>	<p>อายุสลัดจ์ต่ำ เป็นธรรมดาสำหรับระยะเริ่ม เดินระบบ</p>	
2)	 <p>สลัดจ์สีน้ำตาลเข้ม ตกตะกอนเร็ว น้ำใสมาก ปริมาณสลัดจ์ 200-300 มล.</p>	<p>ระบบทำงานปกติ</p>	
3)	 <p>สลัดจ์สีน้ำตาลเข้มมาก ปริมาณสลัดจ์ 300-400 มล.</p>	<p>ระบบทำงานปกติ มีสลัดจ์มากเกินไปในถังเติม อากาศ</p>	<p>ต้องสูบลัดจ์ส่วนเกินออกมากขึ้น ให้เหลือสลัดจ์ 200-300 มล. เมื่อทดสอบ SV₃₀</p>
4)	 <p>สลัดจ์สีน้ำตาลเข้ม ตกตะกอนเร็ว ตั้งทิ้งไว้ 1-2 ชม. สลัดจ์ลอยขึ้นผิวน้ำ</p>	<p>เกิดดีไนตริฟิเคชัน อาจมีการสะสมของสลัดจ์กัน ถังเติมอากาศ</p>	<p>สูบลัดจ์ส่วนเกินออกมากขึ้น ให้เหลือสลัดจ์ 200-300 มล. เมื่อทดสอบ SV₃₀</p>
5)	 <p>สลัดจ์สีน้ำตาล ตกตะกอนช้า น้ำขุ่น</p>	<p>น้ำเสียอาจเข้าระบบมาก เกินไป การกวนอาจไม่เพียงพอ</p>	<p>ลดการสูบลัดจ์ส่วนเกินเพื่อ เพิ่มสลัดจ์ ตรวจสอบอุปกรณ์เติมอากาศ</p>

ตรวจสอบสภาพการทำงานของถังเติมอากาศ

ปัญหามวลตะกอนจุลินทรีย์ในถังเติมอากาศต่ำ

ตรวจสอบสภาพการทำงานของถังเติมอากาศ

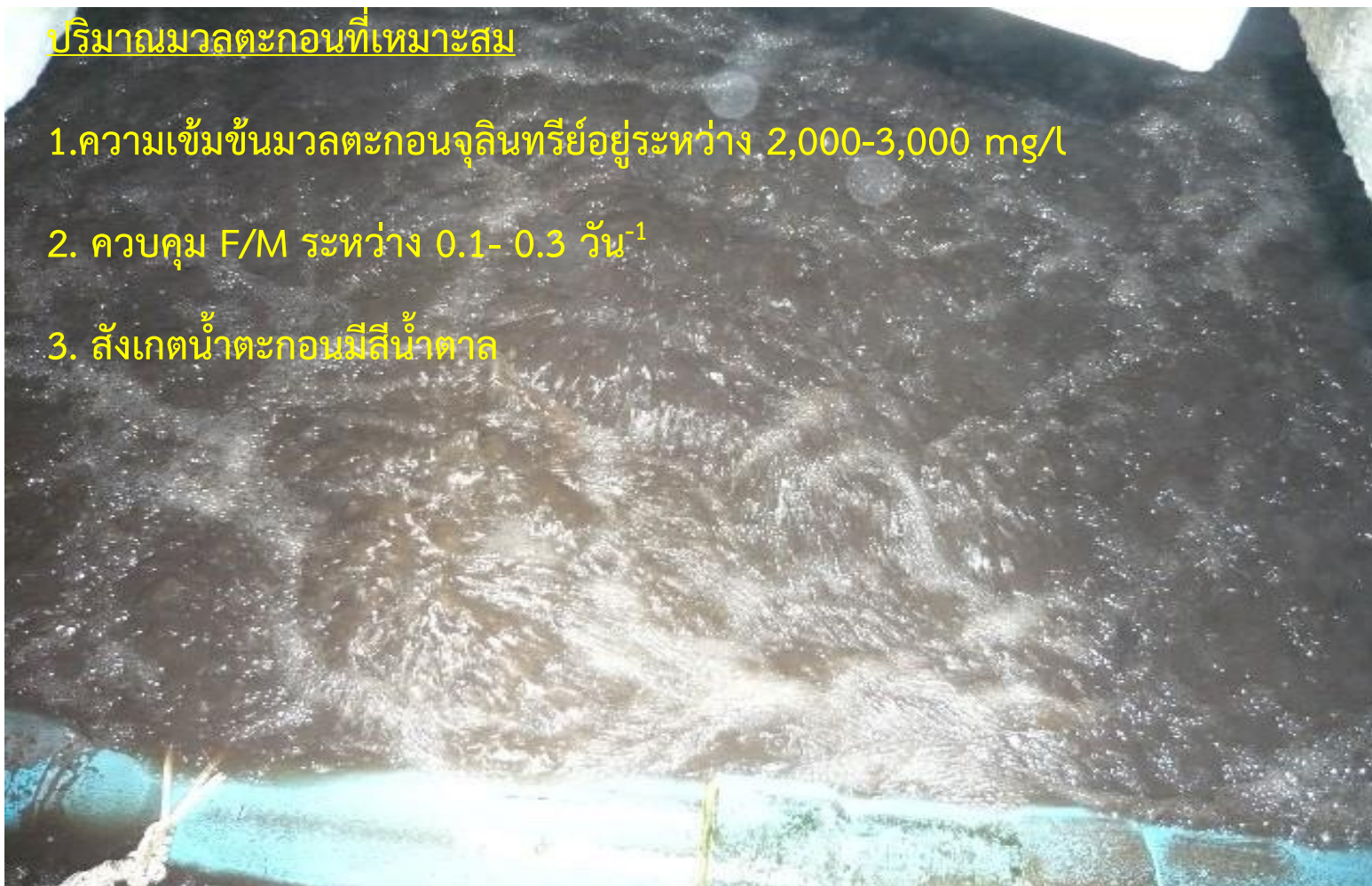
น้ำในถังเติมอากาศมีสีดำ
แสดงว่าปริมาณออกซิเจนละลายต่ำ
อาจทำให้จุลินทรีย์ตาย
ส่งผลให้น้ำทิ้งไม่ผ่านมาตรฐานฯ

ตรวจสอบสภาพการทำงานของถังเติมอากาศ

ปริมาณมวลตะกอนที่เหมาะสม

1. ความเข้มข้นมวลตะกอนจุลินทรีย์อยู่ระหว่าง 2,000-3,000 mg/l
2. ควบคุม F/M ระหว่าง 0.1- 0.3 วัน⁻¹
3. สังเกตน้ำตะกอนมีสีน้ำตาล

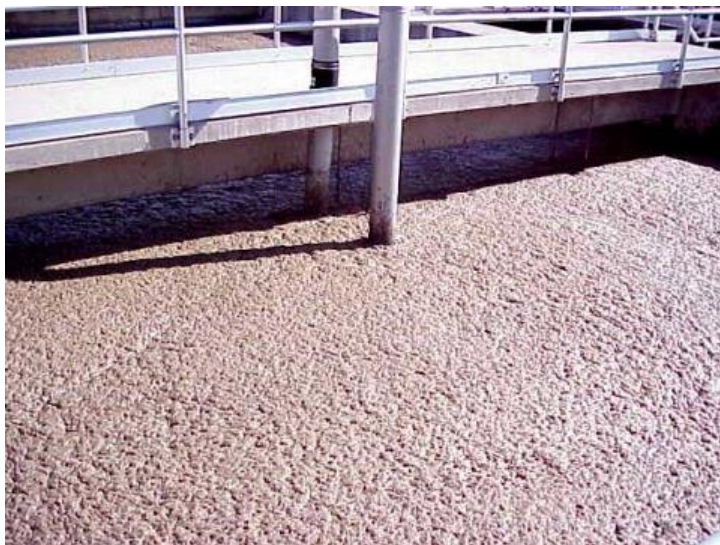
ตรวจสอบสภาพการทำงานของถังตกตะกอน

ปัญหาตะกอนลอยผิวหน้าถังตกตะกอน

ตรวจสอบสภาพการทำงานของถังตกตะกอน

ปัญหาในถังตกตะกอนของระบบตะกอนเร่ง (Activated Sludge : AS) คือ ปัญหาตะกอนไม่จมตัว (**Bulking Sludge**) และ การเกิดตะกอนลอย (**Rising Sludge**)

ตะกอนไม่จมตัว (**Bulking Sludge**) เกิดจากสภาวะที่มีจุลินทรีย์จำพวกเส้นใย (Filamentous Organism) มากเกินไป

การควบคุม สามารถทำได้หลายวิธี ได้แก่

การเติมคลอรีนหรือไฮโดรเจนเปอร์ออกไซด์ลงในตะกอนจุลินทรีย์ที่สูบกกลับ (Return Sludge)

การควบคุมให้ระบบมีสภาวะการทำงานที่เหมาะสม ได้แก่ การควบคุมค่าออกซิเจนละลายน้ำในถังเติมอากาศไม่ให้น้อยกว่า 2 มิลลิกรัมต่อลิตร การเติมสารอาหาร ได้แก่ ไนโตรเจนและฟอสฟอรัสในปริมาณที่พอเหมาะ การควบคุมพีเอชไม่ให้อยู่ต่ำกว่า 6.5 เป็นต้น

ตรวจสอบสภาพการทำงานของถังตกตะกอน

ตะกอนลอย (Rising Sludge) เกิดจากสภาวะดีไนตริฟิเคชัน (Denitrification) ซึ่งเป็นการเปลี่ยนไนโตรเจนในไตรท์ และไนเตรท ก๊าซไนโตรเจน โดยก๊าซไนโตรเจนจะสะสมตัวอยู่ใต้ชั้นของตะกอนจุลินทรีย์ ในถังตกตะกอนจนมากพอที่จะดันให้ตะกอนจุลินทรีย์เหล่านั้นลอยขึ้นมาเป็นก้อนใหญ่ ๆ เมื่อลอยขึ้นมาจนถึงผิวน้ำแล้วจะแตกกระจายออกเป็นแผ่น มองเห็นฟองก๊าซเล็ก ๆ ลอยขึ้นมากับตะกอน

การแก้ปัญหา ได้แก่ การเพิ่มอัตราการสูบตะกอนกลับจาก ถังตกตะกอนเพื่อลดระยะเวลาเก็บกักตะกอนในถังตกตะกอน หรือลดอายุ สลัดจ์ (Sludge Age) โดยการเพิ่มอัตราการระบายตะกอนส่วนเกิน (Excess Sludge) ที่

แนวทางการแก้ไข

กรณีน้ำทิ้งจากอาคารไม่ผ่านค่ามาตรฐาน

ปัญหา	สาเหตุ	การตรวจสอบ	แนวทางป้องกันแก้ไข
ค่าบีโอดีไม่ผ่านมาตรฐานฯ	1. อุปกรณ์เครื่องจักรกลชำรุดได้แก่ เครื่องเติมอากาศ เครื่องสูบลูกบอลย้อนกลับ	1. ตรวจสอบสภาพการใช้งานในปัจจุบัน	แก้ไขอุปกรณ์เครื่องจักรกลชำรุด
	2. ปริมาณออกซิเจนละลาย (DO) ไม่เพียงพอ	1. ตรวจสอบวัดค่า DO ในถังเติมอากาศเป็นประจำ 2. สังเกตสีน้ำในถังเติมอากาศ หากมีสีดำแสดงว่ามีปริมาณ DO น้อยอาจทำให้จุลชีพตาย 3. ตรวจสอบประสิทธิภาพการทำงานของระบบบำบัดขั้นต้นเช่น ถังดักไขมัน บ่อเกรอะ	1. เพิ่มปริมาณอากาศที่จ่ายให้กับถังเติมอากาศโดยรักษาระดับค่า DO ให้ไม่ต่ำกว่า 2 มก./ล. 2. ทำความสะอาดระบบบำบัดขั้นต้นเช่น บ่อดักไขมัน บ่อเกรอะ เป็นประจำ
	3. ตะกอนหลุดไปกับน้ำทิ้ง	1. เกิดตะกอนลอยที่ผิวถังตกตะกอน	รายละเอียดตามแนวทางการแก้ไขการเดินระบบไม่ถูกต้อง

แนวทางการแก้ไข

กรณีน้ำทิ้งจากอาคารไม่ผ่านค่ามาตรฐาน

ปัญหา	สาเหตุ	การตรวจสอบ	แนวทางป้องกันแก้ไข
ค่าบีโอดีไม่ผ่านมาตรฐานฯ	4.ปริมาณมวลตะกอนจุลินทรีย์ (MLSS) น้อย	1.ตรวจวัดค่า MLSS 2.สังเกตความเข้มข้นของตะกอนและสีในถังเติมอากาศต้องมีตะกอนขุ่นสีน้ำตาล	แก้ไขการเดินระบบไม่ถูกต้อง
	5.ปริมาณน้ำเสียเข้าสู่ความสามารถในการรองรับน้ำเสียของระบบ	1.ตรวจสอบประสิทธิภาพการทำงานของระบบบำบัดขั้นต้นเช่น ถังดักไขมัน บ่อเกราะ 2.ตรวจสอบปริมาณการใช้น้ำประปา	1.ทำความสะอาดระบบบำบัดขั้นต้น เช่น บ่อดักไขมัน บ่อเกราะ เป็นประจำ 2.เปลี่ยนแปลงวิธีการเดินระบบให้เหมาะสมกับน้ำเสียเข้าระบบ เช่น เพิ่ม MLSS ในถังเติมอากาศให้เหมาะสมกับ BOD

แนวทางการแก้ไข

กรณีน้ำทิ้งจากอาคารไม่ผ่านค่ามาตรฐาน

ปัญหา	สาเหตุ	การตรวจสอบ	แนวทางป้องกันแก้ไข
ค่าปริมาณของแข็งแขวนลอยไม่ผ่านมาตรฐานฯ	1. เครื่องสูบน้ำตะกอนย้อนกลับชำระชุดเกิดการสะสมของตะกอนในถังตกตะกอนจนชั้นตะกอนสูงขึ้นล้นออกไปกับน้ำทิ้ง	1. ตรวจสอบสภาพการใช้งานในปัจจุบัน	แก้ไขอุปกรณ์เครื่องจักรกลชำระชุด
	2. เกิดตะกอนลอยที่ผิวถังตกตะกอน	1. ตรวจสอบถังตกตะกอนด้วยสายตา หากเกิดปัญหาดังกล่าว จะเห็นตะกอนลอยอยู่ที่ผิวหน้าถังตกตะกอนและหากตักขึ้นมาบีบจะพบว่ามีฟองอากาศภายในตะกอนดังกล่าว 2. ทดสอบค่า SV30 และตั้งทิ้งไว้ต่อประมาณ 3 ชม. และพบว่ามีตะกอนลอยขึ้นมา	การแก้ไขการเดินระบบไม่ถูกต้อง
	3. เกิดการไหลล้นดวงจรในถังตกตะกอน	1. ตรวจสอบสภาพวัสดุอุปกรณ์ทางน้ำเข้าถังตกตะกอน	ดำเนินการซ่อมแซมวัสดุอุปกรณ์หากเกิดการรั่วซึมการไหลล้นของทางน้ำเข้า

แนวทางการแก้ไข

กรณีน้ำทิ้งจากอาคารไม่ผ่านค่ามาตรฐาน

ปัญหา	สาเหตุ	การตรวจสอบ	แนวทางป้องกันแก้ไข
ค่าไนโตรเจนในรูปที่เคเอ็นไม่ผ่านมาตรฐานฯ	1.ค่าไนโตรเจนเข้าระบบมากเกินไปที่ระบบบำบัดน้ำเสียบำบัดได้	1.ตรวจสอบประสิทธิภาพของระบบบำบัดขั้นต้น ได้แก่ ตะแกรงดักขยะในห้องครัว	1.ป้องกันไม่ให้เศษอาหารโดยเฉพาะเศษเนื้อสัตว์หลุดเข้ามาในระบบ 2.ปรับปรุงระบบบำบัดให้สามารถบำบัดสารไนโตรเจนได้ เช่น ระบบ SBR (Sequencing Batch Reactor) หรือเพิ่มถัง Anoxic ก่อนเข้าถังเติมอากาศเป็นต้น

น้ำมันและไขมันจากแหล่งกำเนิด

บ้านเรือน

น้ำมันและไขมันจากการประกอบอาหาร

ประกอบด้วย น้ำมันพืชและไขมันสัตว์เป็นส่วนใหญ่

ปริมาณกากไขมันมีปริมาณน้อยมาก เฉลี่ย 200 กรัมต่อวันต่อครัวเรือน

สถานประกอบการร้านอาหาร

- ร้านอาหารทั่วไป ปริมาณน้ำมันและไขมัน ประมาณ 2.5 กิโลกรัมต่อวัน
- ร้านอาหารในโรงแรม ปริมาณน้ำมันและไขมัน ประมาณ 21 กิโลกรัมต่อวัน

ทำไมต้องถังดักไขมัน

- ทำให้ท่อระบายน้ำอุดตัน
- แหล่งน้ำมีกลิ่นเน่าเหม็น เนื่องจากขาดออกซิเจน
- ผลกระทบต่อการดำรงชีวิตของสัตว์น้ำและพืชน้ำ
- ทำให้ประสิทธิภาพของระบบบำบัดน้ำเสียลดลง
- ทำให้เกิดทัศนียภาพที่ไม่สวยงาม

ถังดักไขมัน

การติดตั้งถังดักไขมัน ควรวางไว้ใกล้กับ
อ่างล้างจาน และเดินท่อน้ำเสียจากอ่างล้าง
จาน มาเข้าถังดักไขมัน เดินท่อน้ำทิ้งจากถัง
ดักไขมันไปยังรางระบายน้ำสาธารณะ
ความลาดเอียงของท่อ เท่ากับ 1:100

ตัวอย่างที่ไม่ถูกต้องในการติดตั้งถังดักไขมัน

การดูแลรักษาถังดักไขมัน

1. ไม่ควรทิ้งของหรือแทงผลึกให้เศษขยะไหลผ่านตะแกรงดักขยะ
2. หมั่นโกยเศษขยะที่ดักกรองไว้ได้หน้าตะแกรงออกสม่ำเสมอ
3. ห้ามนำเอาน้ำจากส่วนอื่นๆ เช่น น้ำอาบ น้ำซัก น้ำฝน เข้าไปในบ่อดักไขมัน
4. หมั่นดักไขมันที่ลอยอยู่บนผิวน้ำอย่างน้อยทุกสัปดาห์
5. หมั่นตรวจสอบสภาพของท่อระบายน้ำที่รับน้ำจากบ่อดักไขมัน หากมีไขมัน อยู่เป็นก้อนหรือคราบ ต้องหมั่นดักไขมันให้ถี่มากขึ้นกว่าเดิม
6. ดักไขมันใส่ถุงให้มิดชิด ทิ้งในถังขยะรวมหรือนำไปใช้ประโยชน์อย่างอื่น
7. ล้างถังดักไขมันอย่างสม่ำเสมออย่างน้อยทุก 6 เดือน

ส่วนน้ำเสียชุมชน
สำนักจัดการคุณภาพน้ำ กรมควบคุมมลพิษ
ถ.พหลโยธิน แขวงสามเสนใน
เขตพญาไท กรุงเทพฯ 10400
โทร.02 298 2172

